

forskellige anledninger, men endnu har det ikke ført til andet end det, som ministeren selv siger, nemlig at styrke noget kampagneaktivitet. Det er jo altid godt med noget styrket kampagneaktivitet, men problemet er jo, at de, der står for de kampagneaktiviteter – det er både Dansk Center for Undervisningsmiljø, og det er AMOK, som specielt arbejder med antimobningsstrategier – konstaterer, at det er alt, alt for få, der laver handlingsplaner. De få handlingsplaner, der er blevet lavet, er af en kvalitet, så de faktisk ikke bliver til et redskab til at løse problemerne.

Det er derfor, vi har fremsat beslutningsforslaget, der på en række forskellige måder tager fat i problemet. Jeg vil gerne spørge ministeren om det omkring bekendtgørelsen: Vil ministeren uddybe, hvor problemerne er i det forslag til ændring, vi laver til bekendtgørelsen? Den ændring, vi laver, er, at vi sådan set siger, at man kan vælge mellem forskellige sanktionsmuligheder, for problemet med Hellebæksagen, som der er blevet spurgt til før, var, at det retsmæssigt sandsynligvis ville være sådan, at man ikke ville kunne bortvise en elev eller sætte en elev over i en anden klasse, før man havde gennemført en række samtaler eller givet en række advarsler eller pålæg.

Vi mener, at det er vigtigt, at man bruger samtaler, advarsler og pålæg, men nogle gange er der brug for en effektiv sanktion her og nu, og det kan man faktisk ikke give med den bekendtgørelse, som ligger der.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:24

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):
Hvis skolelederne vil anbefale en ændring af bekendtgørelsen, er jeg meget åben for det. Som spørgeren ved, så drøfter vi jo i øjeblikket disse ting i ministeriet med henblik på et lovforslag, der skal fremsættes til efteråret, og kan vi i den forbindelse få det konkrete spørgsmål afklaret i den forbindelse, ville det jo være dejligt. Det er desværre ikke så let, men viljen er god. Jeg vil gerne understrege, at jeg var positiv i min beskrivelse af forslaget. Det er et alvorligt problem, og kampagner er ikke nok.

Men jeg har den holdning, at noget af det mest effektive, man kan gøre, når man vil forbedre noget i skolen, er at sætte fokus på dem, der har gjort noget, der virker. Der er f.eks. skolen, jeg kan ikke huske hvor, men jeg tror, det var i Hadsten, som har indført girafvenner for

de små elever – altså, de små elever har en stor elev, som vi kan holde sig til. Det minder lidt om de mentorordninger, som også synes at virke alle steder i undervisningssektoren, og jeg nævnte i mit indlæg Trekantområdets 50 skoler, som gør en fælles indsats. Jeg vil godt i al beskedenhed også sige, at de tre møder, vi har haft i min mødesal i Undervisningsministeriet, har været særdeles frugtbare. De har også været livlige og med en vis uenighed, men vi har talt os frem til noget om skolen, som alle parter kan bakke op om.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Christine Antorini.

Kl. 16:25

Christine Antorini (S):

Lov om undervisningsmiljø blev vedtaget tilbage i 2000 som, tror jeg, en af de sidste gode gerninger af den tidligere radikale undervisningsminister Margrethe Vestager. Det, som vi godt kan lide ved lov om undervisningsmiljø, er, at den har et helhedsperspektiv på, hvordan man skaber det gode undervisningsmiljø. Ministeren sagde, at det ikke var nødvendigt, at lov om undervisningsmiljø også skulle omfatte underviserne. Når vi har udvidet det til, at det gælder for såvel elever, studerende og undervisere, er det, fordi vi har undersøgt, at arbejdsmiljøloven faktisk ikke tager højde for netop den situation som eksempelvis læreren, der blev mobbet på nettet. Det vil vi selvfølgelig tage op i udvalgsarbejdet, og det, jeg så kan høre på ministeren, er, at hvis der simpelt hen er et hul i arbejdsmiljølovgivningen, kunne det måske være relevant at kigge på, om det skulle ind i lov om undervisningsmiljø.

Det, som er mit spørgsmål, drejer sig om selve undervisningsmiljøloven, som jo skal vurderes hvert tredje år. Den skulle vurderes første gang i 2004. Vi har spurgt til, hvordan det går, og det seneste svar, vi har fået på det – og nu skriver vi altså 2008, og det her svar er dog godt nok fra den 29. november 2007 – er, at to tredjedele af kommunerne har skoler, som helt eller delvis mangler at opfylde kravene om undervisningsmiljøvurderinger. Det er jo altså den eksisterende lov, der ikke bliver overholdt – to tredjedele af kommunerne lever ikke op til det. Hvad vil ministeren gøre ved det, for det er jo en af vejene til, at vi faktisk får gjort noget ved mobning, at der er nogle klare strategier, sanktionsmuligheder og dialogværktøjer?